

[Boligministeren.]

hvori det anføres, at det inddæmmede areal efter kommunens opfattelse opfylder kriterierne i zonelovens § 2 for at være byzone.

I sin tid gav min forgænger som boligminister udtryk for, at han nærmest var af den opfattelse, at det var landzone. Vi har nu fået problemet officielt forelagt, og jeg har haft adskillige drøftelser om problematikken. Men jeg vil overveje spørgsmålet endnu en gang, før jeg udtaler mig om arealets status.

Spørgsmålet om zonestatus aktualiseres først i det øjeblik, der skal bygges på arealerne. I relation til handels- og udstillingscentret, martet, må jeg dog fremhæve, at dispositionsplanen foreslår martet placeret på et areal, der ligger lige øst for de inddæmmede arealer, altså på et areal, som allerede er byzone.

Gennem årene er der også blevet arbejdet med Vestamagers relationer til hovedstadsområdet som helhed.

Egnsplanrådet, der blev etableret i 1967 af hovedstadsområdets kommuner i fællesskab med henblik på varetagelse af områdets regionale planlægning, offentliggjorde i efteråret 1971 to rapporter som et første oplæg til en regionplan.

Rapporterne opstillede en række foreløbige regionale synspunkter med hensyn til en udbygning af Vestamager. Det hedder bl. a. i rapporterne, at Egnsplanrådet går ind for

„en forbedring af bolig-arbejdsstedbalancen og erkender, at det ud fra dette kriterium vil være hensigtsmæssigt at placere en vis boligudvikling på Amager, såfremt de deraf afledte behov for en trafikbetjening over havneløbet kan tilgodeses.“

Rådet finder dog, at det

„er en fundamental forudsætning for programmeringen af en videre udvikling på Vestamager, at der foreligger en anlægslov for en lufthavn på Saltholm“, og at der i overvejelserne endvidere må indgå

„mulighederne for at fjerne de eksisterende problemer med trafikafviklingen over havneløbet og trafikbetjene den eventuelle videre udbygning med højklaset kollektivt transportmiddel.“

Egnsplanrådet lader imidlertid spørgsmålet

„om såvel udformningen af en eventuel byvækst på Vestamager som udbygnings-takten stå åben, indtil oplysninger om lufthavnens anlægstidspunkt og Københavns kommunes endelige dispositionsplanudkast foreligger som grundlag for forhandlinger, der kan føre til en endelig afklaring om Vestamagers udnyttelse.“

Som nævnt foreligger der nu et sådant dispositionsplanforslag. Ved udarbejdelsen af regionplanskitserne har Egnsplanrådet dog, uanset de uafklarede forhold, i alle de opstillede skitser reserveret 25.000 boliger til placering på Vestamager.

Samtidig med offentliggørelsen af sine rapporter udbad Egnsplanrådet sig samtlige ministeriers og styrelseres bemærkninger til rapporterne.

I denne anledning nedsatte regeringens planlægningsudvalg en tværministeriel embedsmandsgruppe til at forberede regeringens svar og en koordinering af de statslige myndigheders udtalelser. I marts-april 1972 samlede embedsmandsgruppen de fra de enkelte styrelser modtagne kommentarer og udarbejdede på grundlag heraf udkast til et udførligt notat, der belyste og kommenterede hovedsynspunkterne i Egnsplanrådets rapporter.

Udkastets vurdering af planforslaget og Vestamager byggede på og var i princippet en tilslutning til det af Egnsplanrådet indtagne standpunkt.

Notatudkastet blev genstand for drøftelser med Københavns kommune og Egnsplanrådet, og efter yderligere forhandlinger i embedsmandsgruppen forelå i september 1972 det endelige notat, der blev fremsendt til behandling i regeringens planlægningsudvalg.

Med skrivelse af 27. september samme år fremsendte regeringens planlægningsudvalg notatet til Egnsplanrådet med den bemærkning, at udvalget — uden at tage stilling til enkeltheder — kunne tilslutte sig hovedsynspunkterne i notatet.

Dette notat har været offentliggjort.

I forbindelse med drøftelserne om notatet om regionplanrapporterne konkretiserede Københavns kommune sine aktuelle ønsker om at få taget hul på de ubebyggede arealer